

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellant,

**tegen de uitspraak in zaak nrs. 08/11474 en 08/11476 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Arnhem, van 25 april 2008 in het geding tussen:**

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 1 april 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 25 april 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 4 mei 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
lid van de enkelvoudige kamer

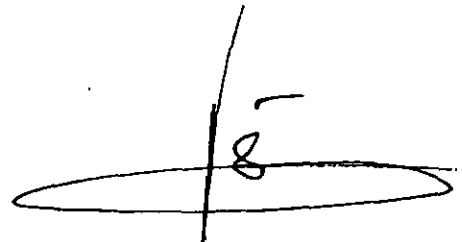
w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 oktober 2008

284-574.

Verzonden: 6 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Voorzieningenrechter

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB 08/11476 (verzoek)
AWB 08/11474 (beroep)

Datum uitspraak: 25 april 2008

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Iraakse nationaliteit,
verzoeker,
gemachtigde mr. M.R. van der Linde,

tegen

de **Staatssecretaris van Justitie,**
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 1 april 2008 heeft verweerder de aanvraag van verzoeker van 26 maart 2008 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Dit besluit is bekendgemaakt in het Aanmeldcentrum te Ter Apel. Verzoeker heeft daartegen op 1 april 2008 beroep ingesteld. Verzoeker is meegedeeld dat hij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten. Bij verzoekschrift van 1 april 2008 heeft verzoeker verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd.

De openbare behandeling van het verzoek heeft plaatsgevonden ter zitting van 18 april 2008. Verzoeker is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. M.M.J. Pieters.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:81 van de Awb kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

2. Indien de voorzieningenrechter van oordeel is dat nader onderzoek na de zitting redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij op grond van artikel 8:86 van de Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Daarvoor bestaat aanleiding.

3. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit - de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen - te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden. De toetsing of de aanvraag in een aanmeldcentrum mocht worden afgewezen, mondt uit in een beoordeling van het naar de gedane aanvraag verrichte onderzoek en de motivering van de afwijzing.

4. Op 22 augustus 1998 heeft verzoeker een aanvraag gedaan voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij besluit van 4 november 1999 heeft verweerder deze aanvraag afgewezen. Het bezwaar van 22 december 1999, tegen het besluit van 4 november 1999, is op 8 augustus 2001 ongegrond verklaard. Bij brieven van 1 oktober 2002 heeft verzoeker zowel het tegen de beslissing op bezwaar ingediende beroep als het daaraan gekoppelde verzoek om een voorlopige voorziening ingetrokken. De beslissing op bezwaar van 8 augustus 2001 is daarmee onherroepelijk geworden.

Op 4 april 2004 heeft verzoeker een tweede aanvraag gedaan voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij besluit van 3 augustus 2005 heeft verweerder deze aanvraag afgewezen. Het beroep van 23 augustus 2005, tegen het besluit van 3 augustus 2005, is door deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zutphen, op 9 mei 2006 ongegrond verklaard. Bij uitspraak van 13 juli 2006 heeft de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) de uitspraak van de rechtbank van 9 mei 2006 bevestigd. Hiermee staat het besluit van 3 augustus 2005 in rechte vast.

Op 19 februari 2007 heeft verzoeker een derde aanvraag gedaan voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij besluit van 23 februari 2007 heeft verweerder deze aanvraag afgewezen. Het beroep van 23 februari 2007, tegen het besluit van 23 februari 2007, is door deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zwolle, op 12 juli 2007 ongegrond verklaard. Bij uitspraak van 5 september 2007 heeft de Afdeling de uitspraak van de rechtbank van 12 juli 2007 bevestigd. Hiermee staat het besluit van 23 februari 2007 in rechte vast.

De onderhavige aanvraag is de vierde aanvraag voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd van verzoeker en derhalve een aanvraag in de zin van artikel 4:6 van de Awb.

5. Verweerder heeft de onderhavige aanvraag van verzoeker afgewezen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende besluiten van 4 november 1999, 3 augustus 2005 en 23 februari 2007 omdat hij van mening is dat verzoeker geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6 van de Awb heeft aangevoerd.

6. Verzoeker kan zich niet verenigen met de afwijzing. Verzoeker beroept zich primair op artikel 15, aanhef en onder c van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (de Definitierichtlijn). Verzoeker stelt dat verweerder in het bestreden besluit ten onrechte heeft nagelaten te toetsen aan artikel 15, aanhef en onder c van de Definitierichtlijn. Verzoeker stelt voorts dat hij een beroep kan doen op deze bepaling omdat hij door zijn Koerdische etniciteit in Noord-Irak heeft te vrezen voor zijn leven.

Subsidiair stelt verzoeker dat er sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden, die zouden moeten leiden tot een ander oordeel dan verwoord in de eerdere procedures. Verzoeker verwijst hiertoe naar de brief van het Europeïsch Centrum für Kurdische Studien van 24 december 2007.

7. De gemachtigde van verweerder heeft zich ter zitting ten aanzien van het beroep op artikel 15, aanhef en onder c van de Definitierichtlijn primair op het standpunt gesteld dat het beroep pas in de gronden is gedaan en derhalve tardief is. Subsidiair heeft de gemachtigde van verweerder gesteld dat de inhoud van artikel 15, aanhef en onder c van de Definitierichtlijn reeds bestreken wordt door het bepaalde in artikel 29, aanhef en onder b van de Vw 2000, zodat verzoeker geen beroep kan doen op artikel 15, aanhef en onder c van de Definitierichtlijn. Meer subsidiair heeft de gemachtigde van verweerder betwist dat in Noord-Irak sprake is van een internationaal of binnenlands conflict als bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c van de Definitierichtlijn.

Ten aanzien van de brief van het Europeïsch Centrum für Kurdische Studien van 24 december 2007 stelt verweerder zich op het standpunt dat dit geen novum is als bedoeld in de zin van artikel 4:6 van de Awb.

8. De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

9. Ingevolge artikel 4:6 van de Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt ingediend. Ingevolge het tweede lid kan het bestuursorgaan de aanvraag, zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb, afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer niet zulke feiten en omstandigheden worden vermeld.

10. Gelet op bovenstaande moet de rechter in geval van een herhaalde aanvraag direct treden in de vraag of aan die aanvraag nieuw gebleken feiten en veranderde omstandigheden (nova) ten grondslag zijn gelegd. Dit leidt slechts uitzondering, indien sprake is van een voor verzoeker relevante wijziging van recht of indien zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden als bedoeld in overweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998 (Bahaddar tegen Nederland, JV 1998/45) voordoen.

11. De voorzieningenrechter ziet zich, gelet op het standpunt van verweerder dat het beroep van verzoeker op artikel 15, aanhef en onder c van de Definitierichtlijn tardief is gedaan, in de eerste plaats voor de vraag gesteld of het beroep van verzoeker op artikel 15, aanhef en onder c van de Definitierichtlijn bij de beoordeling van het onderhavige geschil mag worden betrokken. De voorzieningenrechter overweegt dat dit naar zijn oordeel het geval is, omdat het beroep op artikel 15, aanhef en onder c van de Definitierichtlijn een onderbouwing betreft van het eerder door verzoeker ingenomen standpunt dat hij in Noord-Irak heeft te vrezen voor zijn leven.

De voorzieningenrechter zal het beroep op 15, aanhef en onder c van de Definitierichtlijn, gelet hierop bij de beoordeling van het geschil betrekken.

12. De voorzieningenrechter ziet zich vervolgens voor de vraag gesteld of artikel 15, aanhef en onder c van de Definitierichtlijn voor verzoeker relevant nieuw recht is. Indien sprake is van een voor verzoeker relevante wijziging van recht, geldt immers gelet op hetgeen onder rechtsoverweging 10 is overwogen, het toetsingskader van artikel 4:6 van de Awb niet.

13. Bij de vraag of een bepaalde bepaling als "nieuw recht" aangemerkt dient te worden - welke vraag dient te worden onderscheiden van de daaropvolgend te beantwoorden separate vraag of de nieuwe rechtsregel ook voor de zaak relevant is - dient, zo volgt uit vast jurisprudentie van de Afdeling (o.a. 12 maart 2007, JV 2007, 214), te worden bezien of ten tijde van de bestreden beschikking ander recht gold dan ten tijde van de vorige rechtens onaantastbare afwijzende beschikking(en).

14. De voorzieningenrechter stelt vast dat de implementatietermijn van de Definitierichtlijn op 10 oktober 2006 is verlopen. Vanaf dat moment kon derhalve, voor zover deze richtlijn niet, te laat of verkeerd was omgezet in het nationale recht, een beroep worden gedaan op de bepalingen van de Definitierichtlijn. Voorts staat vast dat verzoeker na 10 oktober 2006 nog een asielprocedure heeft doorlopen. Hij heeft immers op 19 februari 2007 een derde aanvraag gedaan. Deze aanvraag is afgewezen bij besluit van 23 februari 2007, welke besluit in rechte vast is komen te staan na de uitspraak van de Afdeling van 5 september 2007. De voorzieningenrechter stelt tot slot vast dat verzoeker in deze derde asielprocedure geen beroep heeft gedaan op artikel 15, aanhef en onder c van de Definitierichtlijn. Los van de vraag of artikel 15, aanhef en onder c van de Definitierichtlijn een vorm van bescherming biedt die voor 10 oktober 2006 niet in de Nederlandse wetgeving bestond, waardoor gezegd kan worden dat deze bepaling dient te worden aangemerkt als nieuw recht, overweegt de voorzieningenrechter dat geen sprake is van voor verzoeker relevant nieuw recht nu verzoeker zich reeds ten tijde van zijn vorige asielaanvraag van 19 februari 2007, althans in de procedure die daarop volgde, op artikel 15, aanhef en onder c van de Definitierichtlijn had kunnen beroepen. Dat hij dit niet heeft gedaan komt voor zijn eigen rekening en risico.

15. Nu de voorzieningenrechter tot de slotsom is gekomen dat artikel 15, aanhef en onder c van de Definitierichtlijn voor verzoeker geen relevant nieuw recht is, dient vervolgens de vraag beantwoord te worden of er zich nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden als bedoeld in artikel 4:6 van de Awb hebben voorgedaan.

16. Ter beoordeling staat derhalve of verzoeker aan de onderhavige aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag heeft gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen ná het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid van de Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat besluit rust.

Registratienummer: AWB 08/11476 (verzoek)
AWB 08/11474 (beroep)

5

17. Verzoeker heeft ter onderbouwing van zijn eerste aanvraag verklaard dat hij in Irak lid was van een groep schilders / kunstenaars die de kunst in Irak wilde bevorderen. Nadat een door de groep georganiseerde tentoonstelling door de Islamitische beweging was verboden, vreesde verzoeker voor zijn leven in Irak.

In de eerdere procedure, naar aanleiding van de aanvraag van verzoeker van 19 februari 2007, heeft verzoeker, ter onderbouwing van zijn asielaanvraag een brief overgelegd van de directeur van het Instituut Schone Kunsten van Sulaimani aan het Ministerie van Onderwijs van 2 maart 2006. In deze brief, waarin de naam van verzoeker genoemd wordt, staat onder meer dat de leden van de (kunst)groep niet naar Koerdistan kunnen terugkeren omdat zij volgens een vertrouwelijk rapport zullen worden blootgesteld aan aanval en liquidatie door terroristen. Omdat de Koninklijke Marechaussee (de KMar) de authenticiteit van deze brief niet heeft kunnen vaststellen, is in de vorige procedure geoordeeld dat de brief van het Instituut Schone Kunsten niet was aan te merken als novum in de zin van artikel 4:6 van de Awb.

In de onderhavige procedure heeft verzoeker een brief overgelegd van het Europäisches Zentrum für Kurdische Studien van 24 december 2007. Verzoeker stelt dat (de inhoud van) deze brief aantoont dat de in de derde procedure ingebrachte brief van het Instituut Schone Kunsten van Sulaimani wel degelijk authentiek is.

18. De voorzieningenrechter stelt vast dat de vertegenwoordiger van verweerder ter zitting heeft aangegeven dat verzoeker niet langer wordt tegengeworpen dat de door hem overgelegde brief van het Europäisches Zentrum für Kurdische Studien niet in het Nederlands is vertaald.

19. Verweerder stelt zich vervolgens wel op het standpunt dat verzoeker de brief van het Europäisches Zentrum für Kurdische Studien eerder had kunnen en derhalve had behoren in te brengen. Verweerder stelt hiertoe dat verzoeker het Europäisches Zentrum für Kurdische Studien eerder had kunnen verzoeken een oordeel te geven over de brief van het Instituut Schone Kunsten. De voorzieningenrechter deelt dit standpunt. Verzoeker heeft de brief van het Instituut Schone Kunsten in de vorige asielaanvraag overgelegd ter onderbouwing van zijn asielaanvraag. De authenticiteit van de brief is in die procedure echter niet vast komen te staan. Aangezien het aan verzoeker is de authenticiteit van documenten aan te tonen, was het ook aan verzoeker om reeds ten tijde van de vorige asielaanvraag het Europäisches Zentrum für Kurdische Studien te benaderen om een oordeel te geven over de authenticiteit van de brief van het Instituut Schone Kunsten. Nu verzoeker de brief van het Europäisches Zentrum für Kurdische Studien niet in de derde procedure heeft ingebracht, danwel in de derde procedure heeft medegedeeld dat het Europäisches Zentrum für Kurdische Studien was benaderd om de authenticiteit van de brief van het Instituut Schone Kunsten te beoordelen, is de voorzieningenrechter van oordeel dat de brief van het Europäisches Zentrum für Kurdische Studien eerder had kunnen en moeten worden ingebracht zodat deze niet als novum in de zin van artikel 4:6 van de Awb kan worden aangemerkt.

20. De voorzieningenrechter ziet zich, gelet op het door verzoeker gedane beroep op artikel 15, aanhef en onder c van de Definitierichtlijn ten slotte voor de vraag gesteld of er ten aanzien van de situatie in Noord-Irak sprake is van nieuwe feiten en omstandigheden als bedoeld in artikel 4:6 van de Awb. Voor een positieve beantwoording van die vraag is allereerst vereist dat sprake is van feiten en omstandigheden die dateren van na het eerder afgewezen besluit van 23 februari 2007, dan wel dateren van voor genoemd besluit maar niet eerder konden, en derhalve moesten worden overgelegd.

Registratienummer: AWB 08/11476 (verzoek)
AWB 08/11474 (beroep)

6

21. Verzoeker stelt dat sprake is van een dergelijk novum. Hij verwijst hiertoe naar een uitspraak van de voorzieningenrechter te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 3 januari 2008 (AWB 07/45827) waarin is overwogen dat niet in geschil is dat sprake is van een intern en gewapend conflict in Noord-Irak.

De gemachtigde van verweerder heeft zich ter zitting primair op het standpunt gesteld dat verzoeker zich niet kan beroepen op artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn omdat de inhoud van dit artikel reeds bestreken wordt door het bepaalde in artikel 29, aanhef en onder b van de Vw 2000.

Voorts heeft de gemachtigde van verweerder betwist dat in Noord-Irak sprake is van een internationaal of binnenlands conflict als bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c van de Definitierichtlijn. Hij heeft gesteld dat verweerder, bij zijn weten, ook nimmer het standpunt heeft gehuldigd dat sprake zou zijn van een internationaal of binnenlands conflict in Noord-Irak.

22. De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

23. Ingevolge artikel 2, aanhef en onder e, van de Definitierichtlijn is de persoon die voor de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt een onderdaan van een derde land of een staatloze die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade als omschreven in artikel 15, en op wie artikel 17, eerste en tweede lid, niet van toepassing is, en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen.

24. In artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn is bepaald dat de in artikel 2, aanhef en onder e, van de Definitierichtlijn genoemde ernstige schade bestaat uit ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

25. Niet in geschil is dat verzoeker is en afkomstig is uit Noord-Irak. Tussen partijen is echter wel in geschil of artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn een andere vorm van bescherming biedt dan artikel 29, eerste lid onder b, van de Vw 2000 en of in Noord-Irak sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict als bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c van de Definitierichtlijn. In navolging van de uitspraak van de Afdeling van 20 juli 2007 (nr. 200608939/1) overweegt de voorzieningenrechter dat, nog los van de vraag of artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn een andere vorm van bescherming biedt dan artikel 29, eerste lid onder b, van de Vw 2000, dit slechts relevant is indien de vreemdeling onder de reikwijdte van de desbetreffende bepaling valt. Met betrekking tot artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn is dan van belang of in het gebied waaruit de vreemdeling afkomstig is, sprake is van een gewapend conflict.

26. De voorzieningenrechter stelt voorop dat het aan de vreemdeling is om aannemelijk te maken dat hij onder de reikwijdte van artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn valt en derhalve dat sprake is van een gewapend conflict in zijn land van herkomst.

27. Verzoeker heeft ter onderbouwing van zijn standpunt dat in Noord-Irak sprake is van een gewapend conflict verwezen naar een uitspraak van de voorzieningenrechter te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 3 januari 2008. Nu de onderliggende stukken die ten grondslag hebben gelegen aan deze uitspraak ontbreken en de gemachtigde van verweerder zich ter zitting op het standpunt heeft gesteld dat door verweerder niet het standpunt wordt gehuldigd dat in Noord-Irak sprake is van een gewapend conflict, kan naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet enkel op grond van de door verzoeker overlegde uitspraak worden geoordeeld dat in Noord-Irak sprake is van een gewapend conflict.

Dit klemt te meer nu de meervoudige kamer van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, op 11 april 2008 (AWB 07/46400) heeft overwogen:

Van een gewapend conflict is, in aanmerking genomen de geformuleerde definitie in de hiervoor aangehaalde uitspraak van de Afdeling (dit betreft: de uitspraak van de Afdeling van 20 juli 2007 (nr. 200608939/1)), eerst sprake als gebleken is dat een georganiseerde gewapende groep met een verantwoordelijk bevel in staat is op het grondgebied van een land of een gedeelte daarvan militaire operaties uit te voeren jegens de strijdkrachten van de autoriteiten van dat land. Deze operaties dienen dan aanhoudend en samenhangend van aard te zijn, wil sprake zijn van een gewapend conflict.

Uit het algemene ambtsbericht inzake Irak van juni 2007, noch uit de door eiser overgelegde landeninformatie, is op te maken dat van een conflict in vorenbedoelde zin sprake is. Dat in de KRG-gebieden twee relatief zware bomaanslagen en een zelfmoordaanslag hebben plaatsgevonden en de situatie in Noord-Irak minder stabiel is dan voorheen, leidt nog niet tot de conclusie dat gesproken kan worden van een conflict als hiervoor bedoeld. In het bijzonder is niet gebleken van een georganiseerde gewapende groep met een verantwoordelijk bevel en van aanhoudende militaire operaties.

Evenmin zijn de aanvallen van de Turkse strijdkrachten in Noord-Irak, gericht op rebellen van de PKK, aan te merken als willekeurig geweld als bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn. Eiser heeft niet aannemelijk gemaakt dat deze Turkse interventies een aanhoudend karakter hebben.

28. Gelet op bovenstaande is de voorzieningenrechter van oordeel dat verzoeker in de onderhavige procedure niet aannemelijk heeft gemaakt dat in Noord-Irak sprake is van internationaal danwel binnenlands gewapend conflict als bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn. Reeds hierom is naar het oordeel van de voorzieningenrechter geen sprake is van een novum als bedoeld in artikel 4:6 van de Awb.

29. Derhalve is het beroep ongegrond. Gelet hierop dient het verzoek te worden afgewezen. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Registratienummer: AWB 08/11476 (verzoek)
AWB 08/11474 (beroep)

8

De beslissing

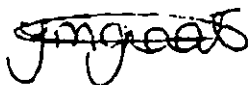
De voorzieningenrechter:

verklaart het beroep ongegrond;

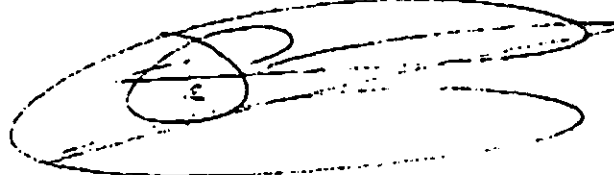
wijst het verzoek een voorlopige voorziening te treffen af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. R.M.H. Pennings en in het openbaar uitgesproken op
25 april 2008 in tegenwoordigheid van mr. J.M. Graat als griffier.

de griffier

de voorzieningenrechter

VERZONDEN OP**25 APR 2008**

Voor fotokopie conform
De griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

Rechtsmiddel:

Tegen de uitspraak in beroep kunnen partijen binnen één week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Tegen de uitspraak op het verzoek staat geen rechtsmiddel open.

Mr M.R.M. Besink
 Mr E.M. van Hemert
 Mr J.C.E. Hofstee
 Mr E. Janse
 Mr E. Janse
 Mr M.R. van der Linde

12 pagina's

Atz: Postbus 1049, 1500 AA Zaandam

PER FAX : 070 - 3651380

Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State
Hoger beroep vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC DEN HAAG

correspondentieadres:
 Postbus 1049
 1500 AA Zaandam

kantoor:
 Tuinstraat 5 Zaandam

telefoon:
 075 635 11 41

fax:
 075 631 44 31

e-mail:
 desaen@desaenadvocaten.nl

ref : 024390
 betreft : / Staat IND Noord-Oost
 uw ref :
 datum : 4 mei 2008

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 4 MEI 2008	
Zaaknummer: 024390	
Aan: [handwritten]	
BEHANDELD: DD:	PAR:

HOGER BEROEP

betreft : *hoger beroep tegen de uitspraak van rechtbank Den Haag, zittingsplaats Arnhem, van 25 april 2008, nummer 08 / 11474, inhoudende de ongegrondverklaring van het beroep inzake het asielverzoek van appelland*

geboren op [handwritten] en van Iraakse nationaliteit,
 bij de IND bekend onder nummer **9808-19-2181**,
 die woont aan het adres AZC Den Helder, Postbus 228 te 1780 AE Den Helder,
 en die voor deze zaak woonplaats kiest aan de Tuinstraat 5 te 1506 WV Zaandam,
 gemeente Zaanstad (postbus 1049, 1500 AA Zaandam),
 op het kantoor van de advocaat Mr M.R. van der Linde, die hierbij verklaart door
 [handwritten] bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van dit hoger beroep,
 stelt hierbij hoger beroep in tegen de in de aanhef van dit geschrift genoemde, en als
productie 1 hierbij gevoegde uitspraak van de rechtbank te Arnhem.

voert tegen deze uitspraak de volgende grieven aan.

GRIEVEN

Grief 1:

Ten onrechte vermeldt de rechtbank op pagina 1 onderaan de pagina: "De openbare behandeling van het verzoek heeft plaatsgevonden ter zitting van 18 april 2008. Verzoeker is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde".

Toelichting

Verzoeker is juist niet verschenen, omdat hij door verweerder in vreemdelingenbewaring is gesteld na het uitreiken van de afwijzende beslissing in het Aanmeldcentrum Ter Apel, en ter zitting bleek dat de rechtbank vervolgens heeft verzuimd eiser aan te doen voeren naar de rechtbank. Het asielverzoek van eiser is in vrijheid gedaan, dat wil zeggen eerst na de afwijzing ervan is hij in bewaring genomen. Een en ander klemmt te meer, nu eiser zeer graag bij de zitting aanwezig had willen zijn en een toelichting geven op zijn beroep en verzoek voorlopige voorziening.

Een en ander had aanleiding dienen te vormen voor de rechtbank om niet tegelijk uitspraak te doen in beroep bij haar uitspraak ten aanzien van het verzoek voorlopige voorziening.

Grief 2:

Ten onrechte overweegt de rechtbank met betrekking tot het primaire standpunt van eiser ter zitting inhoudende dat er sprake is van nieuwe ontwikkelingen in het kader van de Definitierichtlijn, artikel 15, aanhef en onder c, te weten dat verweerder inmiddels niet (meer) betwist dat er sprake is van een intern en gewapend conflict in Noord-Irak: "27. Verzoeker heeft ter onderbouwing van zijn standpunt dat in Noord-Irak sprake is van een gewapend conflict verwezen naar een uitspraak van de voorzieningenrechter te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 3 januari 2008. Nu de onderliggende stukken die ten grondslag hebben gelegen aan deze uitspraak ontbreken en de gemachtigde van verweerder zich ter zitting op het standpunt heeft gesteld dat door verweerder niet het standpunt wordt gehuldigd dat in Noord-Irak sprake is van een gewapend conflict, kan naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet enkel op grond van de door verzoeker overgelegde uitspraak worden geoordeeld dat in Noord-Irak sprake is van een gewapend conflict".

Toelichting

In de uitspraak waarop eiser zowel in de gronden als ter zitting een beroep heeft gedaan, staat opgenomen onder rechtsoverweging 9: "(...) Nu voorts niet in geschil is dat sprake is van een intern en gewapend conflict in Noord-Irak (...)". Ter zitting d.d. 18 april in de onderhavige zaak heeft de gemachtigde van verweerder expliciet verklaard "niet te twifelen aan de juiste weergave door de rechtbank van het standpunt van verweerder" in de overgelegde uitspraak. Hierop is vervolgens door mij als gemachtigde namens eiser direct ter zitting nog met nadruk herhaald dat namens verweerder dus niet de juiste weergave door de rechtbank Amsterdam d.d. 3 januari 2008 wordt betwist, dat verweerder als standpunt in die procedure inneemt dat niet in geschil is dat in Noord-Irak een intern en gewapend conflict speelt. Bovendien is namens eiser benadrukt dat de gemachtigde van verweerder ter zitting ook niet het standpunt inneemt dat sinds de recente uitspraak van de rechtbank Amsterdam de situatie in Noord-Irak in die mate is verbeterd dat er nu geen sprake meer zou zijn van een intern en gewapend conflict. De gemachtigde van verweerder verklaarde desgevraagd overigens slechts dat hem niet bekend was of verweerder eerder in andere procedures het standpunt heeft ingenomen of er in Noord-Irak sprake is van een intern en gewapend conflict, waarbij

de gemachtigde aangaf dat hij het niet weet omdat hij zich simpelweg niet had voorbereid op deze vraag. Tegelijk gaf deze gemachtigde dus expliciet aan niet te twifelen aan de juiste weergave van het standpunt van verweerder in de overgelegde uitspraak. Eiser meent dat dan ook uitgegaan mag worden van dit standpunt van verweerder zoals weergegeven in de overgelegde uitspraak, welke weergave ter zitting d.d. 18 april expliciet niet in twijfel is getrokken namens verweerder.

Eiser meent dat het in die situatie niet meer relevant is dat er tijdens de zitting geen "onderliggende stukken" van de uitspraak van 3 januari 2008 ter beschikking stonden, nu de gemachtigde van verweerder de juiste weergave door de rechtbank in die uitspraak van het standpunt van verweerder expliciet niet in twijfel trekt. In ieder geval had dit aanleiding dienen ter zijn voor de rechtbank om het onderhavige beroep niet als bij voorbaat kansloos te beschouwen, en het verzoek voorlopige voorziening toe te wijzen en niet direct uitspraak te doen in het beroep.

Grief 3:

Ten aanzien van het subsidiaire standpunt van eiser dat er sprake is van een overgelegd document van latere datum dan de uitspraak in de vorige procedure, en dat dit document als novum dient te worden beschouwd, overweegt de rechtbank ten onrechte onder overweging 19: "(..) Aangezien het aan verzoeker is de authenticiteit van documenten aan te tonen, was het ook aan verzoeker om reeds ten tijde van de vorige asielprocedure het Europäisches Zentrum für Kurdische Studien te benaderen om een oordeel te geven over de authenticiteit van de brief van het Instituut der Schöne Künste. Nu verzoeker de brief van het Europäisches Zentrum für Kurdische Studien niet in de derde procedure heeft ingebracht, dan wel in de derde procedure heeft meegedeeld dat het Europäisches Zentrum für Kurdische Studien was benaderd om de authenticiteit van de brief van het Instituut der Schöne Künste te beoordelen, is de voorzieningenrechter van oordeel dat de brief van het Europäisches Zentrum für Kurdische Studien eerder had kunnen en moeten worden ingebracht zodat deze niet als novum in de zin van artikel 4:6 Awb kan worden aangemerkt".

Toelichting

De rechtbank legt hier, terecht, als criterium aan dat namens eiser reeds in de vorige asielprocedure het expertisecentrum "für Kurdische Studien" diende te worden benaderd om te voldoen aan de 'nova'-jurisprudentie van uw Afdeling. Echter, dit heeft eiser ook gedaan! Dit is ook ter zitting benadrukt, en bovendien is namens verweerder nergens betwist, ook niet ter zitting toen dit ter sprake kwam, dat eiser inderdaad al in de vorige asielprocedure, te weten tijdens de beroepsprocedure tegen de in het Aanmeldcentrum genomen beslissing, dit expertise-centrum heeft benaderd om een oordeel te geven over de authenticiteit van de brief van het Instituut der Schöne Künste. Evenmin is door verweerder betwist, zie ook de gronden in beroep, tweede pagina, "het gestelde in de zienswijze dat het bij verweerder, en met name haar Bureau Documenten, bekend is dat rapportages van het expertise-instituut dat de huidige

zeer uitgebreide en gedetailleerde rapportage heeft opgesteld, het Europäisches Zentrum für Kurdische Studien, zeer geruime tijd in beslag nemen". Kortom, eiser heeft wel degelijk (tijdens de AC-beroepsprocedure) in de vorige asielprocedure dit instituut benaderd "om een oordeel te geven over de authenticiteit van de brief van het Instituut der Schone Kunsten". Bovendien is ter zitting in beroep tijdens de vorige asielprocedure al benadrukt dat voor een expertise-beoordeling, de AC-beroepsprocedure te kort is. Ten onrechte lijkt de rechtbank hier het 'aanvullende' criterium aan te leggen, dat niet alleen niet in geschil moet zijn dat reeds in de vorige asielprocedure dit oordeel is gevraagd, maar dat bovendien niet volstaan kan worden met de mededeling ter zitting in die vorige beroepsprocedure dat voor een expertise-onderzoek meer tijd nodig is dan een relatief korte AC-beroepsprocedure kan bieden.

Grief 4:

Ten onrechte, en verbazend, heeft de rechtbank een belangrijk beroep van eiser, dat zowel in de gronden als ter zitting uitgebreid en expliciet is gedaan, op de artikelen 13 en 18 van de Kwalificatierichtlijn in het geheel niet opgenomen in haar overwegingen in de aangevallen uitspraak.

Toelichting

Om het subsidiaire standpunt van eiser verder te onderstrepen, is zowel in de gronden als uitgebreid ter zitting, een expliciet beroep gedaan op de artikelen 13 en 18 van de Kwalificatierichtlijn, waarbij het imperatieve karakter van die bepalingen is benadrukt, onder verwijzing naar de specifieke passage daaromtrent in het artikel van prof. Boeles in Migrantenvoetnoot nr. 1 van dit jaar.

Nu verweerder immers niet de deskundigheid van het expertisecentrum betwist, noch de authenticiteit van de overgelegde onderzoeksrapportage van dit instituut, waaruit naar voren komt dat het in de vorige asielprocedure overgelegde document -waaruit blijkt dat er gevaar voor vervolging dreigt voor eiser als moderne kunstenaar bij terugkeer in Noord-Irak- wel degelijk echt is, meent eiser met Boeles dat de ingeroepen artikelen van de Definitierichtlijn zich in casu verzetten tegen het niet inhoudelijk behandelen van het huidige asielverzoek van eiser.

Eiser heeft ter zitting de rechtbank zelfs verzocht zo nodig prejudiciële vragen te stellen aan het Europese Hof van Justitie of de door verweerder gehanteerde interpretatie van deze artikelen, te weten dat deze niets zouden toevoegen of afdoen aan de interpretatie door verweerder van artikel 4:6 Awb, een juiste uitleg vormen van deze belangrijke artikelen. Onbegrijpelijk is dat hiervan in het geheel niets is opgenomen in de aangevallen uitspraak.

CONCLUSIE

Op grond van het voorafgaande verzoekt Azad Saber u de bestreden uitspraak te vernietigen.

M.R. van der Linde
gemachtigde